

V kterých větách s nevyjádřeným podmíněním by bylo třeba podmět vyjádřit? Proč? Pokud najdete chybu, opravte ji.

I. Chlapci už měli dost peněz na cestu lodí přes oceán, na jídlo a pití a ještě trochu peněz pro stav nouze. Po obědě se rozloučili se známými a nastoupili na obrovskou loď. Taková plavba může trvat až čtyři dny. Udělali si proto na palubě pohodlí. Vařili zde dobře. Nehoupala se a nedělala moc velký hluk. Mohli si tedy cestu užívat. Přemýšleli však, co je čeká na opačném pobřeží.

II. Děti si cestu v lese docela užívaly, dokud nezaslechly nějaké zašustění v křoví. Všichni tři ztuhli, ohromně se vylekali a čekali, co se bude dít. Pozoruhodné šustění se neustále přibližovalo a zesilovalo. Ke všemu začalo být slyšet takové chrčení a dupání. Do toho se ještě ozývalo hlasité bušení jejich srdcí, které znělo jako pravidelné bubnování indiánů. Velice podivné. Najednou něco chlupatého vyskočilo z listů. „Pomóc!“ vyjekli a vzali nohy na ramena. Pelášili, co jim dech stačil, a nezastavovali se, dokud neuslyšeli hlasité „kvík“ a obrovskou ránu. „Co to je?“ otočili se udiveně. „Divočák,“ řekl sklesle Lukáš. Všichni se začervenali, protože se styděli sami před sebou.

III. Po večeři šli Petr, Lukáš a Erik do svého pokoje. Lehli si a začali relaxovat. Nakonec usnuli a spali až do rána. Když vyšlo slunce a probudily je první paprsky, rozhodli se, že se půjdou nasnídat. Přes noc nabrali síly, a mohli se tedy vydat k hradu na vysokém kopci. I když samotný penzion stál hodně vysoko, hrad postavili úplně nahoře, a tak museli ještě mnohem výš. Cesta vedla nejdřív jen mírně do kopce, ale potom začala být prudší a prudší.

IV. Další den výletníky probudily žhavé horské sluneční paprsky. Konečně bylo bezvětrí a poměrně příznivé podmínky pro další cestu. Dopoledne se setkali s kamzíkem, který hopsal po skalách, a s obrovským horským jezerem. Jeho průzračně čistá hladina se třpytila a odrážela obrazy nebes. Drobní ptáčekové poletovali kolem a vesele zpívali. Jejich hlas ozvěna odrážela do všech stran. Šli k jezeru blíž a posadili se na sluncem vyhřáté kameny. Nechtělo se jim jít dál, ale museli, jinak by už dnes domů nedošli.

V. Nejdříve se všichni domluvili, kde si improvizovaný přístřešek postaví. Poté se šel Lukáš s Petrem podívat po nějakých dlouhých větvích a ostatní po listech. Když našli, co potřebovali, mohli začít se stavěním. Čtyři nejdelší větve pevně zapíchli do země, aby tvořily vrcholy čtverce. Nahoře větve trochu nařízli a vršky větví mírně rozevřeli tak, aby tvořily tvar písmene V. Pak vzali další čtyři dlouhé klacky a položili je nahoru, aby se zapřely o vyříznuté drážky. Základ byl skoro hotov. Jen ještě pro jistotu místa, kde se klacky dotýkaly, obvázáli pružnými liánami, aby jim větru nespadly na hlavu. Následně vytvořili střechu tak, že vedle sebe skládali klacky a přivazovali je zase liánami k základním větvím k hořejší části přístřešku.